

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

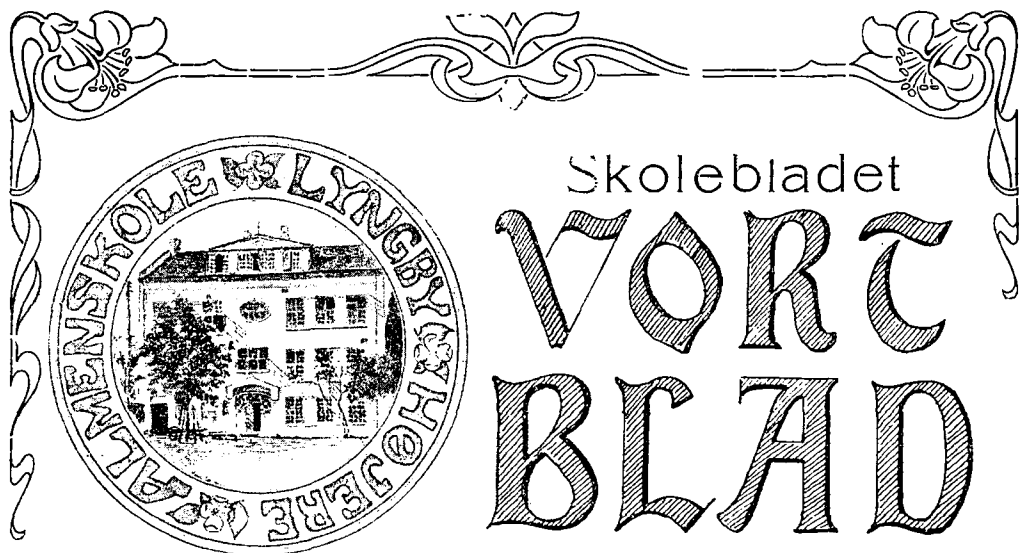
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Skolebladet
**VORT
 BLAD**

Nr. 11.

Lørdag d. 20. Marts 1915.

3. Aarg.

Mine to første Elever.

Skik og Brug i min Hjemstavn fordrede, at man fejrede Høstens Afslutning ved at udpynte et stort Neg med Blomster og Grønt. Dette anbragtes paa det sidste Læs, der kørtes hjem fra Marken; Folkene og Børnene tog Plads ovenpaa, og saa gik det under Sang og Hurraaab i strygende Fart Landsbyen rundt. Især gjaldt det naturligvis at komme „flot“ ind i Gaarden, hvor Gildemaden ventede.

I 1864 var der en ualmindelig rig Høst, dog en Opmuntring i den triste Tid. Den sidste tyske Indkvartering var draget bort, og Folkene var i det hele i glad Stemning. Det var især Tilfældet med Forkarlen Hans, der nu ret skulde vise sin Kørefærdighed. Men ak! Svinget om Hjørnet var kort, Læsset højt og Farten stærk. Under et mægtigt Hurraraab fik Læsset Overballance, og et Øjeblik efter laa vi alle paa Græsplænen og rodede mellem hverandre, til Dels begravede af Hvedenegene. Alle

slap dog temmelig uskadte, jeg alene undtagen. Læssetræet kom i for nær Berøring med mit venstre Skinneben og brækkede det paa to Steder.

Der kom nu en trist Tid for mig. I Tolvaarsalderen er det ingen Spøg at maatte ligge en Maanedstid stille paa Ryggen med Benet i Bandage og gennem de aabne Vinduer høre paa, hvorledes Stærerne gotter sig med de store, spanske Kirsebær ved Husgavlen.

Men saa fik jeg dog en Trøst, eller rettere to Trøstere, to halv voksnede ualmindelig forkælede Kattekillinger.

Toldkontrolløren i Stevelt blev forjaget af Tyskerne, og blandt andre Ting, han eller rettere hans lille Datter ikke kunde føre med, da de rejste, var disse to firbenede Individder, „Hvika“ og „Røka“ (Afkortning for Hvidkat og Rødkat), som nu fik deres fremtidige Hjem i Præs'egaarden, hvor de foreløbig blev overladt mig til Underholdning. Vi tre blev snart svorne Venner. Næsten hele Dagen tilbragte de to Killinger hos mig i Sengen, Genstand for mine Klap og Kærtegn, eller dansede i munter

Leg og gratiøse Stillinger om paa Gulvet. At Forkælelsen fortsattes, er en Selvfølge; gennem Kokkepigen, der forøvrigt var ligesaa „kattevenlig“ som jeg selv, sørgede jeg for deres ekstra gode Forplejning. Røget Laks var deres Yndlingsret. At de nogensinde lærte at fange Mus, er et Vidunder, og dog blev de senere begge dygtige „Musere“, ja kom endog af og til slæbende med en fed Rotte, de havde ombragt nede i Laden, men de aad den aldrig.

Naa, da de fire Uger var gaaet, fik jeg Lov til at komme op og humpede omkring med en Krykke, og Kattene fulgte mig overalt. Naar jeg hvilede paa Sofaen i Dagligstuen, laa de begge ved min Side og spandt. Jeg lærte dem „at ligge død“ og „gøre sig lang“, en for en Kat egentlig unaturlig Stilling, hvis rette Udførelse imidlertid belønnes med en Lækkerbidsken.

Takket være gamle Dr. Madvig i Haderslev og — efter hans rosende Udtalelse — min Taalmodighed til at ligge stille under Sygelejet, heledes Benbrudet hurtigt, og jeg kunde igen strejfe om i den store dejlige Have og sidde nede ved Dammen og fiske Karusser med en Kat paa hver Side: En Dag var det sløjt med Fiskeriet. Fiskene vilde absolut ikke bide, og jeg kedede mig. Ked-somhed leder til Filosofi. Min Naturhistorielærer havde fortalt, at Pattedyrene adskiller sig fra Menneskene bl. a. ved fra Fødselen af at have Evne til at svømme. Min Moder plejede, naar vi Drengene beklagede os over et eller andet, at sige: „I skader ikke andet, end at I har det for godt!“ Disse Lærdomme randt mig i Sinde, medens jeg betragtede „Hvika“, der fed og velbehagelig snurrede ved min Side, og i Tillid til den første og som Bekræftelse paa den sidste (Lærdom) greb jeg min Yndling i

Nakken, løftede den op og kastede den midt ud i Dammen. Hr. Grønlunds Theori bekræftedes i fuldt Maal. Efter at være dukket op svømmede „Hvika“ med stor Færdighed ind til Bredden, kravlede prustende og snøftende i Land og satte saa i store Spring op mod Gaarden. Ogsaa Rigtigheden af min Moders Mening, at visse Genvordigheder af og til maa dulme paa Livets altfor store Velvære, forekom det mig, at jeg havde givet et godt Bidrag til at bevise, maa-ske i Forudelse om min fremtidige pædagogiske Virksomhed.

Under Oprinet var „Røka“ ogsaa forsvundet, hvilket kun bekræfter den almindelige Mening om Kattes udviklede Intelligens. „Hvika“ lod sig ikke se mere den Dag, men næste Morgen kom den ind og hilste paa mig i Sengen — „Røka“ laa der allerede — den sad lidt paa Gulvet og saa paa mig med et bebrejgende Blik; saa hoppede den op og strøg sin laadne Kind mod min.

Killingerne voksede og blev rigtige Katte. „Hvika“ blev ved den gode Forplejning et rent Pragteksemplar af en Hankat, stor og stærk, en rigtig Slagsbroder, der gik paa Eventyr og kom hjem med forrevne Øren. „Røka“ var en lille spinkel Jomfru, der altid holdt sig hjemme; den blev derfor ogsaa min særlige Yndling.

1866 maatte jeg forlade det gamle Hjem og kom i Skole i Odense, men Glæden var altid stor, naar jeg kom hjem i Ferien. Naar jeg havde kysset Fader og Moder, kom „Røka“, kravlede op ad mig og gned mig i Ansigtet til Velkomst. Den var altid Venligheden selv, skønt jeg af og til drillede den.

Fysik var mit Yndlingsfag i Skolen. Efter ringe Lejlighed gjorde jeg da ogsaa „Forsøg“. En Gang havde jeg af

et gammelt Sylteglas lavet en Lejdner-flaske; Staniol indvendig og udvendig og en Strikkepind som Konduktor. Ved Hjælp af et Stykke Katteskind og graat Papir kunde jeg „lade“ Apparetet, saa det gav en ret kraftig Gnist, der endog var stærk nok til at fremkalde et højlydt Hvin fra Kokkepigen, naar jeg fik hende til at berøre begge „Polerne“-

En Dag var jeg ivrigt sysselsat med at „lade“. „Røka“ sad som sædvanlig i Sofaen og betragtede mig opmærksomt. Skindet og Papiret blev varmet paa Kakkellovnen; jeg „strøg“ og lod de smaa Gnister knitrende springe fra Papiret og over paa Strikkepinden. „Nu maa den være god! Hvem skal nu være Forsøgsobjektet!“ Mit Blik faldt paa den uskyldige intet ondt anende „Røka“. Drengkaadheden sejrede over Venskabsfølelsen. Jeg anbragte den udvendige Belægning paa „Røka's“ Hale-spids og nærmede dens ene Forpote til Strikkepinden. Ladningen var god; allerede i en Tommes Afstand „sprang Gnisten“, men i samme Øjeblik sprang „Røka“ med et frygtejgt Vræl mindst en Alen i Vejret og for som rasende hen imod Døren, som den bearbejdede mod sine Kløer, til jeg fik den lukket ud. Ikke uden Samvittighedsnag betragtede jeg gennem Vinduet dens Flugt over Gaarden til Stalden. „Ni og tyve Halehvirvler“, tænkte jeg, „et Knæk paa hver. Du er en Tyran!“

I tre Dage lod „Røka“ sig ikke se; saa blev Venskabet genoprettet, men ved Synet af selv den mindste Ud-gave af et Sylteglas flygtede den hovedkulds.

Men „Hvika“! Ja, han udartede, blev stadig større og stærkere, men mere uvorn; han tog Duer; en Dag kom han slæbende med en af Smedens store Kyllinger, og saa blev hans Dødsdom afsagt. Det gjorde mig dog ondt at

skyde ham. Saa en Dag, da Familien skulde paa Køretur ned til Stranden, puffede jeg ham i en Sæk og tog ham med til „Flovt Sand“, en øde Forstrand ud mod Østersøen. I Strandkanten aabnede jeg for Sækken. „Hvika“ sprang ud, kastede et vildt Blik ud over den fraadende Brænding, for saa op over Skrænten og forsvandt. Vi saa ham aldrig siden.

„Røka“ blev gammel, 15 Aar. Da jeg, medens jeg var i Lære i Jylland, en Sommerferie kom hjem, savnede jeg dens Velkomsthilsen. Jeg spurgte ikke om den, og ingen omtalte den; de har vel villet skaane mig for at høre om dens Dødsmaade. *O. Kr.*

En Fridag.

Tirsdag d. 16. forespurgte nogle Elever Bestyrerne, om vi ikke fik Maanedslø, og bad om i saa Fald at maatte faa Fridagen, medens Vejret var godt. Bestyrerne overvejede dette, og et Par Timer senere blev det bekendtgjort, at Skolen næste Dag havde Maanedslø.

Fridagen blev ogsaa godt udnyttet, thi 16 Elever fra IV og opefter foretog en vellykket Tur til Ulvedalene. Ud- og Hjemturen foregik paa en Kane — som Poul Larsen var saa venlig at stille med — og 6 Kælke, der i en lang Række var spændt efter Kanen. Denne var kun til 2 Personer — foruden Kusken — saa det er næsten uforstaaeligt, at vi alle kunne være der.

Et mindre Uheld, som at Svend Klausen, der en Tid stod paa Glid paa Kanen, tabte 150 Kilo — ned i en Vejgrøft, forhøjede kun Fornøjelsen ved Turen.

Starten fandt Sted Kl. 2 og Turen varede i knap 5 Timer til henimod Kl. 7.

H. G.

En Enquête.

I vor Kollega „Skolebladet“ finder vi følgende, som sikkert vil interessere alle ved en Skole:

Frit efter „Education Gazette and Teachers' Atid“ af 21. Jan. 1914.

„God“ og „Ond“ er to fjortenaars Dreng, som gaar i samme Skole. En Vinterdag sagde „Ond“ til „God“: nu kaster jeg en Snebold mod det Vindue. „God“ sagde ingen Ting, og „Ond“, der kastede Snebolden temmelig kraftigt, knuste nu i „God's“ Nærværelse en Rude. Den næste Formiddag spurgte Rektoren, først Klassen i Almindelighed og dernæst hver enkelt Elev: „Ved I hvem der har knust Ruden? Hvem har knust Ruden?“

Problemerne er nu: Hvad skulde „God“ gøre, da Rektoren spurgte? Havde Rektoren Ret til at stille disse Spørgsmaal til Eleverne?

Som man vil forstaa er Besvarelserne af disse Spørgsmaal, mindst lige saa interessante, som selve Spørgsmaalene og de Begivenheder, der betinger dem. Redaktøren af „The Outlook“ har i sit Blad samlet en Del Besvarelser, og da

Sagen jo angaar enhver, vil vi aftrykke et Par af Svarene.

Den kendte Forfatter Jack London mener, at „God“ burde sige: „Jeg fortrækker at tie om denne Sag“ og derved tvinge Rektoren til at benytte sig af et andet Middel, for at finde den skyldige. Rektoren burde ikke forsøge paa at nødsage ham til at tale, han skal kun foreholde Børnene, at de skal opføre sig ærligt. Hr. J. Estlin Carpenter, Bestyrer paa „Manchester College“, Oxford, og Forfatter til flere religiøse Værker, svarer meget kategorisk „God“ burde have sagt: „Det er „Ond“, der har knust Ruden. Rektoren har Ret til at udspørge sine Elever“.

En Bestyrer paa en australsk Skole giver følgende Kommentarer: „God“ burde sige til Rektoren, at en af Eleverne havde gjort det, uden at navngive den skyldige. Saa burde Læreren have sagt til hele Klassen: „Se, der er en af Jer, der har slaaet en Rude itu, og han har ikke sagt det til mig. Jeg beder ham nu rejse sig og erkende sin Brøde. Det er hele Skolens Ære, jeg lægger i Jeres Hænder, prøv nu paa at finde Gærningsmanden og faa ham til at bekende“.

„Vort Blad“s Kronik.

„Skamlingsstøtten“.

Foreningen har anmodet os om at fremkomme med nogle Meddelelser angaaende dens Formaal og Virksomhed; vi kan efter at have læst Aarsberetningen oplyse følgende:

For ca. et Aar siden stiftedes en Forening med Navn „Skamlingsstøtten“ og med Hjemsted i København. Dens

Formaal er: *at fremme Fædrelands-kærligheden, særlig blandt Unge, at støtte Danskheden i Sønderjylland paa lovlig Maade og fremme Kærligheden til denne gamle, danske Landsdel samt at virke for den sønderjyske Sag.*

Foreningen udgiver et Medlemsblad, gennem hvilket Abonnenter og Medlemmer holdes a jour med Begivenheder i Henseende til Formaalet, og som tillige ved Udbredelse paa Skoler og lignende Steder, hvor Ungdom samles, skal vække Interesse for Foreningen og

„VORT BLAD“.

Ekspedition:

Filmer Gudmundsson: H vedgaden 41. Telefon 101.

Annoncekontor:

Poul Larsen: Virumgaard, Lyngby. Tlf. 132.

(Redaktion hos Redaktøren.)

Abonnement:

Skoleabonnenter: 35 Øre pr. Kvartal.

Abonnenter i Lyngby: 40 „ „ „

Udenbys-Abonnenter: 50 „ „ „

Vi minder andre Skoleblade, som vi veksler Blade med, om at sende disse til Ekspeditionen.

* * *

Efter 20. Marts begynder vi Opkrævningen af Abonnementet for April Kvartal.

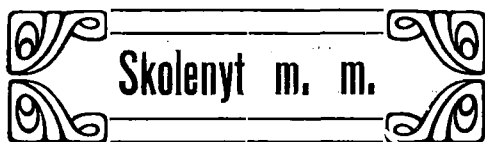
* * *

Hr. Larsen er blevet hjemsendt, og der er atter blevet foretaget Forandring af Skemaet.

* * *

I den sidste Tid er der flere Gange faldet godt med Sne, og der har staaet drabelige Kampe i Skolegaarden. Men o ve! Et Par Dage efter var baade „Tyskere“ og „Russere“ ved at drukne i Gaardens „Massuriske Sumpe“, og skønt der af og til fløj vaade og snavsede Kugler over Sumpene for at anrette en frygtelig Ødelæggelse, hvor de traf, var Skydningen dog forbudt af højere Myndigheder, som ikke tog i Betænkning at lade Forbryderne stille op under-Klokke og skyde ned.

H.

Forlovelse er indgaaet mellem vor Lærerinde Frk. Eva Bo og Hr. cand. mag. H. M. Jensen.

„Vort Blad“ bringer dem sin bedste Lykønskning.

* * *

Enhver, der skaffer „Vort Blad“ saavel Abonnenter som Annoncører, faar 10 pCt.

* * *

derved støtte og fremme den sønderjyske Sag. Enhver, der ønsker at blive Medlem, kan optages i Foreningen ved Henvendelse til dennes Formand: *Marto Weinrich Jensen*, Bechs Allé, Valsy. Der betales et Indskud af 50 Øre og derefter 2 Kr. aarlig i Kontingent.

Foreningen har ved sin 1-aarige Stiftelse udgivet et lille Aarskrift, der indeholder Beretning om Foreningens og Bladets Virksomhed i det forløbne Aar, 1913—14, samt 3 Indlæg.

Af Beretningen ses, at Foreningens

første Møde fandt Sted den 13. Decbr. 1913; saavel dette som de efterfølgende Møder gennem første Halvaar af 1914 er refereret.

Ved Krigens Begyndelse ansaa Bestyrelsen det imidlertid for rigtigst at standse Udgivelsen af Bladet og Afholdelsen af Møder paa Grund af den af Verdenskrigen frembragte Situation; da Udsigterne til Fred syntes fjerne, ophævedes ligeledes d. 1. Dec. 1914 Kontingentbetalingen indtil Krigens Slutning. Foreningens Virksomhed er dermed

Skotøjsforretningen „REFORM“

Hovedgaden 80. Telf. 279.
anbefales.

H. Borchers,

Blikkenslager.
Hovedgaden 7. Telf. 141.
Lyngby.

Vi anbefaler Skolehandelen.
(Frk. Ditlevsens Bogbinderi og Papirhandel).

Georg Eckardts Eftf.

Astrid Nielsen.

Manufaktur og Trikotage.

Egen Systue.

*For god Pasning og Forarbejdning
garanteres.*

J. Mehren, Frisør- & Barbørsalon, Jernbanevej 6, Lyngby.

Lyngby Broderimagasin.

MARY PETERSEN.

Jernbanevej 1.

Klaverundervisning.

Fru **Ruth Preisler,**

*3-aarig Elev af det kgl. Musik-
konservatorium.*

Blomsterforretningen „**FLORA**“ har a'tid friske
Blomster og Kranse. Jernbanevej 1, Lyngby.

Kaffehandelen „Kronen“, Hovedgaden
Tlf 362. anbefales. M. AARØ.

standset for Øjeblikket, men saa snart Krigen holder op og roligere Forhold indtræder, er det Meningen, at „Skamlingsstøtten“ atter — med fornyet Kraft — skal fortsætte sin Virksomhed.

Det forløbne Aar ser Foreningen tilbage paa med Glæde, men Medlemsantallet er endnu forholdsvis lille; mange flere bør støtte det Formaal, som den har sat sig, og det er dels for at belyse denne Sag og dels for at give Beretning om det svundne Aar, at Foreningen nu har udsendt sit Aarsskrift; thi enhver

Dansk bør jo interessere sig for Sønderjyden og hans Sag.

Foruden Beretningen indeholder Skriftet, som ovenfor omtalt tre Indlæg, det første af Kommunalærer *Rud. Bruhn* om „Mindernes Aar“ — 1914, med dets Minder fra 1864, der snart overskygges af Verdenskrigens frygtelige Begivenheder. Det andet „Sønderjyderne og Krigen“ er skrevet af *vor* Skolebestyrer *Vilh. la Cour*, og omhandler Modsætningen i Danmark i 1870 og nu under Verdenskrigen samt Sønder-

VETT & WESSELS
UDSALG

Konfirmationsudstyr
købes bedst og billigst hos
JOHS. PETERSEN.

Sæbe- & Parfumerforretningen Hovedgaden 7.

Køb deres Varer hos
Carl Johansen.

Børneregfrakker og Skoleslag

i alle Størrelser.

R. W. Rasmussen.
Telt. 151.

Christian F. Kehlet

anbefa'er sig med
hjemmelavet Konfekt
Hovedgaden 43.

Klaverundervisning.

Ingeborg Ussing-Scharff, Villa Skrænte n

jdens Stilling under Krigen. Det sidste er af Provst *H. M. Fenger* om „Berrettigelsen af sønderjyske Foreninger“:

Vi kan med Glæde anbefale Foreningen og dens Formaal og ønske, at den maa faa stor Tilslutning af Ungdommen Landet over. Enhver, der interesserer sig for Sagen, kan vi iøvrigt henvise til Aarsskriftet, som kan faas gennem Redaktionen af „Vort Blad“.

Poul Larsen.

Tryksager

af enhver Art

leveres hurtigt, i fikst Udstyr og
til moderate Priser fra

NORDRE BIRKS BOGTRYKKERI

Jernbanevej 25. Telf. Lyngby 301.

Inger Ditlevsens

Bogbinderi og Papirhandel samt Skolematerielhandel anbefales.

(Lige ved Siden af Realskolen).

Tavler - Penalhuse.

**Salmebøger - Prospektkort - Lykønskningskort - Gravurekort,
Telegrammer - Telegrammappor, Prospektkort-Album - Amatør-Album,
Glansbilled-Album - Frimærke-Album - Frimærker - Samlermærke-
Album - Æskepost - „Lommebog for Skoleelever“ !**

Emil Clausen, Fotograf, Frederiksberggade 34. Empire Visit, blank,
1 Kr. 50 Øre pr. Dusin.
Empire Visit, mat, 2 Kr. pr. Dusin. — Aaben Søndage og Hverdage fra 9—7.

**Lyngby Farve-,
Tapet- & Materialhandel,
Fotografiske Artikler.
Lyngby Hovedgade 40. Tlf. 55.**

Vor anerkendte ekstrafine

Java=Kaffe

anbefales.

Sophus Lund & Co,

Hovedgaden 23. Telf. 88.

„Penkala“ er den bedste Lommeblyant.

„Kaweko“ er den bedste Fyldepen.

Dagbøger. Lommebøger, Lommeblokke.

Frimærkealbum og brugte Frimærker.

Fotografiske Artikler = Amatør-Album.

„Verdenskrigen“. Et Hæfte à 0,25 hver 14. Dag

Knud Henriksen,

— **Bog-, Papir- og Kunsthandel,** —
Hovedgaden 26.

Telefon 57.

**Festgaver købes hos
C. KLESTRUP. Urmager og Guldsmed, Telf 337.**

Udgivet af Elev r i „Lyngby højere Almenskole“. *Redaktører:* Hilmer Gudmundsson og Poul Larsen. Trykt i Nordre Rirks Bogtrykkeri, Jernbanevej 25, Lyngby.